

— 'Εγώ, έγώ, Μπρόξ.
— 'Ωστε δὲν σου φάνει πιά ή σού-
στα... ἔ; Τώρα θέλεις καλὸς ἀμάξι μὲ
τρία καλὰ ἄλογα...
— Καὶ μ' ἔγαν καλὸς ὁδηγὸς σὰν καὶ
σύνα, φίλαράκο μου!

— Καλά, μπάρμπα. Βλέπω πῶς
δὲν σὲ νοιάζει πιά γιὰ τὰ ἔξοδα.

— 'Οχι μὰ τὸ ναῖ, δύταν μάλιστα
δὲν τὰ κάνω ἔγω...

— 'Άλλα ποιός;

— 'Ο προϊστάμενός μου... 'Ο κ.
Φράγκ Γιοχάουζεν.

— 'Α ἔτοι; ἀνέκραξεν ὁ ὁδηγός
ἄμ' αὐτὸς μποροῦσε γὰ σοῦ κρατήσῃ
καὶ δὴ τὴν ἀμάξια, ἀν τοῦ ἐκάπινε...

— Ναῖ, βέβαια, Μπρόξ! ἀλλ' ἀφοῦ
δὲν τοῦ ἐκάπινε γὰ μοῦ κρατήσῃ περὰ
μόνῳ μιὰ θέσι, ἐλπίζω πῶς θάγω καὶ
συντροφούς στὸ ταξίδι. Εμένα μάρτσει,
ξέρεις, η παρέα.

— Τί νὰ σου κάμω, καύμένε Πός,
γι' αὐτὴ τὴ φορὰ πρέπει νὰ πάραιτη-
θῆσι... 'Άλλη θέσις δὲν εἶναι κρατημένη
ἐκτὸς ἀπὸ τὴ δικῇ σου.

— Καλὲ τί μοῦ λέσι! Θὰ ταξιδεύσω
λοιπὸν ὀλομόναχος;

— 'Ετοι φαίνεται. Ἐκτὸς ἀν μᾶς
παρουσιασθή κανένας στὸ δρόμο... 'Άλλα
μὴ στενοχωρίσαι. 'Έγω θὰ σου κρατῶ
συντροφία. Κάπου-κάπου λίγη κουβε-
τύλα μάρτσει.

— Κ' ἔμένα, Μπρόξ.
— Καὶ μᾶς ποὺ πηγαίνεις;

— 'Εως τὸ τέλος, ἔως τὸ Ρέβελ...
Πρέπει νὰ ίδω τὸν ἀνταποκριτὴν τοῦ
κ. Γιοχάουζεν.

Καὶ δὲ Πός, κλείων τὸ ἔνα μάτι, ἔ-
δεικνυειν ἐμφαντικῶς τὸ χαρτοφυλάκιον,
τὸ ὅποιον ἐκρατοῦσε σφικτά, δεμένον καὶ
ἀπὸ τὴν ζώνην του μὲ μικρὰν ἀλυσίδα
χαλκίνη.

— 'Ε, μπάρμπα! φθάνει, σιωπή!..
ἀπεκρίθη ὁ Μπρόξ! δὲν εἰμεθα πιὰ μόνοι.

Πραγματικῶς, ἔνας ταξειδιώτης, ὁ
ἀπὸιος πιθανὸν καὶ νὰ παρετήρησε τὸ
κίνημα τοῦ τραπεζιτικοῦ ὑπαλλήλου,
εἰσῆλθε τὴν στιγμὴν ἔκείνην εἰς τὸ γρα-
φεῖον του σαθροῦ.

— 'Ο ταξειδιώτης αὐτὸς ἐφαίνετο προσ-
παλῶν καπτῶς νὰ μὴν ἀναγνωρισθῇ.
Ἐφοροῦσεν εἰς τὸ κεφάλι τὴν κόπινού-
λαγ του μανδύου του, ἡ ὅποια ἐσκέπαξε
καὶ μέγια μέρος του προσώπου του.

Πλησίασας τὸν ὁδηγόν:

— 'Υπάρχει ἀκόμη καμμιὰ θέσις
στὸ ἀμάξι; ἥττησε.

— Τρεῖς ἄνη ἀγαπᾶτε, ἀπεκρίθη ὁ
Μπρόξ.

— Μία ἀρκεῖ.

— Γιὰ τὸ Ρέβελ;

— Μάλιστα, ἀπεκρίθη ὁ νέος ἐπι-

βάτης μὲ κάποιον δισταγμόν.

Καὶ τοῦτο λέγων, ἐπλήρωσε διὰ χαρ-

του μέχρι Ρέβελ,— διάστημα διακοσίων
τεσσαράκοντα βερστίων.

— Επειτα, μᾶλλον ἀποτόμως:

— Πότε φεύγουμε; ἥρωτησε.

— Μετά δέκα λεπτά.

— Καὶ ποῦ θὰ εἴμεθα ἀπόψε;

— Εἰς τὸ Περνάου, ἔλαν δὲν μᾶς
δυσκολέψῃ πολὺ ὁ καιρός. Μὲ τέτοια
μπουρρίνια καγείς ποτε δὲν ξέρει....

— 'Υπάρχει φόδος νὰ καθιστερή-
σουμε; ἥρωτησεν ὁ ὑπάλληλος τοῦ κ.
Γιοχάουζεν.

— 'Ε, ἀπεκρίθη ὁ Μπρόξ, δὲν εἰμαι
πολὺ εύχριστημένος ἀπὸ τὸν οὐραγό.

Τὰ σύννεφα τρέχουν πολὺ γρήγορα. "Ἄν
ρεῖσυν βροχή, πάει καλά" ἄν ρίξουν

— "Ἄς είνε, Μπρόξ, ἀν βάλουμε τὰ
δυνατά μας, μπορεῖ νὰ εἴμαστε 'έτο Ρέ-
βελ αὔριο βράδυ.

— Μακάρι. Τριανταξένη ώρες, συνή-
θως δὲν διεκόπετε παρὰ ἀπὸ δάση δέν-
δρων πρασίνων.

— "Οπως παρετήρησεν ὁ Μπρόξ, η ὄψις
τοῦ οὐραγοῦ δὲν ἔτοι καθησυχαστική. 'Ο
ἄλλης ἔχθρος σφαδρές καὶ ἡ ὁρυὴ του οὐ-
ραγού τοποθετεῖται τῆς πατέρας μου,

— Σηνά! ἀπεκρίθη ὁ Πός.

— Κάθε εἴκοσι σχεδὸν βέροια, ὑπήρχε
ταχυδρομικὸς σταθμός, δύπου ἡ ἀμάξια
καλαίσει καὶ ἀλογα καὶ ἀμάξηλάτην. 'Η
ὑπηρεσία αὐτή, καλῶς ὡργανωμένη,
ἔβησφάλιζεν εἰς τους ἐπιβάτας κανονί-
κων καὶ σχετικῶς ταχὺ τὸ ταξίδιον.

— Εύθυς ἔξι ἀρχῆς, πρὸς μεγάλην του
δυσταρεστειαν, ὁ Πός ένόψεν δὲν θὰ
ἡμποροῦσε γανοίζη ἐκτεταμένην συνομι-
λίαν μὲ τὸν συνταξιδιώτην του. Χωμέ-
νος εἰς μίαν γωνίαν, μὲ τὸ κεφάλι κου-
κουλωμένον ωστε νὰ μὴ φαίνεται διόλου
τὸ πρόσωπον του, ὃ ἀγνωστος ἐκοιμάτο
ἢ προσεποιεῖτο δὲν κομιτάται. Αἱ ὀλίγαι
ἀπέπειρα πρὸς συνομιλίαν, ἐκ μέρους
του παλλήλου, ξεμενάντος τοῦ πατέρα,
τοῦ ἀλογα τῆς ταχυδρομικῆς ἀμάξης, πέμποντας
εἰκόναν γωνίαν, μὲ τὸ κεφάλι κουκουλωμένον
τοῦ φίλαρος φύσει, ὁ Μπρόξ ἥρ-
χισε νὰ συνομιλῇ μὲ τὸν Πός, ὁ ὅποιος
έκαθητο ἔξια, πλησίον του ἀμάξηλάτου,
ὑπὸ μικρὸν στέγασμα ἐκ δέρματος. 'Άμα
δύμας κατεβίαζε κανεὶς τὸν ὑπαλοίνακα,
ὅποιος ἔκλειε τὸ ἐμπρόσθιον τῆς ἀμά-
ξης, ἥτοι εύκολον γάνην τοῦ πατέρα,
καὶ ήσαν ισχυότατα, ἀλλὰ νευ-
ρώδη καὶ ισχυρά. Τὸ σύριγμα ἀπλῶς
τοῦ ἀμάξηλάτου ἤρκει διὰ νὰ τὰ κρατῇ
εἰς ταχὺ τὸ πτυσίστιμόν του.

— Επὶ πολλὰ ἥδη ἔτη, ὁ Πός ἀνήσειν
εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπέζης τῶν
ἀδελφῶν Γιοχάουζεν. Εἰσῆλθεν ἔκει ἀπὸ
παιδὶ καὶ ἔσως θὰ ἔμενεν ισθίως. 'Εγχιε-
ρετησε τῆς ἀπολύτου ἐμπιστούνης τῶν προ-
σταμένων του, οἱ ὅποιοι τὸν ἐπεφότι-
ζαν συχνὰ νὰ μεταφέρῃ ὁ ἕδιος εἰς ἀντα-
ποκριτάς, εἴτε εἰς τὸ Ρέβελ, εἴτε εἰς τὸ
Περνάου, εἴτε εἰς τὸ Μιττάου, εἴτε εἰς τὸ
Δάρπατ, σπουδαῖα κρηματικὰ ποσά,
τὰ ὅποια θὰ ἥτο ἀσύνετον νὰ ἐμπιστεύ-
θον εἰς τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν.

— Λέει λοιπόν, Μπρόξ— ἥτο η τε-
χάρη τοποθετεῖται ἀπὸ τὴν καρέ, μὲ τὸν
έρωτησιν, — νὰ εἴμαστε αὔριο βράδυ
τὸ Δάρπατ; —

— Ναῖ, Πός, φθάνει νὰ μὴ μᾶς ἀργο-
πορήσῃ ὁ καιρός, καὶ προπάντων γὰ μὴ
μᾶς ἐμποδίσῃ νὰ ταξειδεύσουμε καὶ τὴ
νύκτα.

— Καὶ, ἀμα φθάσουμε 'έτο Ρέβελ,
τὸ ίδιο ἀμάξι θὰ φύγη πάλι μέστερα ἀπὸ
εἰκοσιτέσσερες ώρες, ἀπεκρίθη ὁ Μπρόξ.

— Εἰκοσιτέσσερες ώρες, ἀπεκρίθη ὁ Πός.

— Καὶ σὺ θὰ μὲ ξαναγυρίσεις 'έτη
Ρίγα;

— Θὰ τὸ μάθωμεν ἀπὸ τὴν συνομιλίαν του
μὲ τὸν ὁδηγόν.

— Επειτα, μᾶλλον ἀποτόμως:

— Πότε φεύγουμε; ἥρωτησε.

— Μετά δέκα λεπτά.

— Καὶ ποῦ θὰ εἴμεθα ἀπόψε;

— Εἰς τὸ Περνάου, ἔλαν δὲν μᾶς
δυσκολέψῃ πολὺ ὁ καιρός.

— Υπάρχει φόδος νὰ καθιστερή-
σουμε; ἥρωτησεν ὁ Μπρόξ.

— Εἰς τὰ περίχωρα τῆς Ρίγας οἱ καλ-
λιεργημένοι ἄγροι εἰναι πολυάριθμοι καὶ
οἱ γεωργικαὶ ἔργασιαὶ θὰ ἔρχηται τὸ πρόστιμο;

— Οπως παρετήρησεν ὁ Μπρόξ, η
ὄψις τοῦ οὐραγοῦ δὲν ἔτοι καθησυχαστική.

— Οπως παρετήρησεν οἱ πολιτικοί
τοῦ οὐραγοῦ, η γένη της θάγων τοῦ οὐραγοῦ
δέν διεκόπετε παρὰ ἀπὸ δάση δένδρων
περισσότερων.

— Οπως παρετήρησεν οἱ πολιτικοί
τοῦ οὐραγοῦ, η γένη της θάγων τοῦ οὐραγοῦ
δέν διεκόπετε παρὰ ἀπὸ δάση δένδρων
περισσότερων.

— Οπως παρετήρησεν οἱ πολιτικοί
τοῦ οὐραγοῦ, η γένη της θάγων τοῦ οὐραγοῦ
δέν διεκόπετε παρὰ ἀπὸ δάση δένδρων
περισσότερων.

— Οπως παρετήρησεν οἱ πολιτικοί
τοῦ οὐραγοῦ, η γένη της θάγων τοῦ οὐραγοῦ
δέν διεκόπετε παρὰ ἀπὸ δάση δένδρων
περισσότερων.

— Οπως παρετήρησεν οἱ πολιτικοί
τοῦ οὐραγοῦ, η γένη της θάγων τοῦ οὐραγοῦ
δέν διεκόπετε παρὰ ἀπὸ δάση δένδρων
περισσότερων.

— Οπως παρετήρησεν οἱ πολιτικοί
τοῦ οὐραγοῦ, η γένη της θάγων τοῦ οὐραγοῦ
δέν διεκόπετε παρὰ ἀπὸ δάση δένδρων
περισσότερων.

— Οπως παρετήρησεν οἱ πολιτικοί
τοῦ οὐραγοῦ, η γένη της θάγων τοῦ οὐραγοῦ
δέν διεκόπετε παρὰ ἀπὸ δάση δένδρων
περισσότερων.

σιωτέρους ἀκόμη, διὰ πράγμα τὸ ὅπελον θεωροῦν, ὅχι πλέον ὡς πολυτέλειαν, δύνας λέγει ὁ κ. Χατζίδακης,—διότι οἱ "Ελληνες ἀγαποῦν τὴν ἐπιδεικτικὴν πολυτέλειαν καὶ προσύμως ἔξοδευον δι' αὐτὴν,—ἀλλ' ὡς κάτι ἐντελῶς περιττόν, τὸ ὅπελον οὔτε ὡς ἐπίδειξις εἰμπορεῖ νὰ χρησιμεύσῃ.

Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς ἀφιλομουσίας; Το εἴπαμεν: Οἱ Δανοὶ καὶ οἱ Νορβηγοὶ ἔχουν διὰ τὰ παιδά των τὰ ωραιότερα καὶ πολυτελέστερα βιβλία καὶ περισσότερα, εἰ δὲ διπλάσιοι κατὰ τὸν ἀριθμὸν Ἐλληνές—μόνην τὴν πτωχὴν Διάπλασιν.

"Ιδού κάτι τὸ ὅπελον εὐλόγως καὶ δικαίως ἔχεγειρει τὴν ἔθνικὴν φιλοτιμίαν τῶν φιλομουσῶν Ἐλληνοπατέρων. Ἀναγνώσαντες τὸ ἔρθρον τοῦ κ. Χατζίδακη, εἴπαν: «Διατὶ ἡ Ἐλλὰς μᾶς νὰ μένῃ τόσον δύσιος; Πρόφασις ἐν ἀμαρτίαις εἶνε τὲ ετὶ αὐτὴ εἶνε μικρὰ καὶ οἱ κάτοικοι τῆς ὁλίγῳ! Ὑπάρχουν ἔθνη μικρότερα, τὰ ὅπελα θαυματουργοῦν. Πῶς κάμμουν αὐτά; Ἄς τὰ μικρήδημεν!»

Σᾶς δοπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

Η ΚΟΥΚΛΑ ΤΗΣ ΛΙΛΙΚΑΣ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ]

5.

Ἡ κυρία Λιλίκα ἔργαζεται. Ἄ, μὰ σᾶς βεβαιῶ διτὶ ἔγεινε πολὺ καλὴ ωάπτρια. Ράπτε χωρὶς νὰ σηκώνῃ τὰ ματάκια ἀπὸ τὴ δουλειά της.

Σὲ μιὰ ἑβδομάδα ἔρραψε γιὰ τὴν Αὐγούσταν ἔνα σωρὸ ἀσπρόδρομο, δύο φορεματάκια καὶ ἔνα ἐπανωφοράκι. Ξεχωριστὰ οἱ ποδιές, οἱ σκουφίτσες, οἱ τραχηλίες, τὰ μανσόν καὶ τὰ καπελάκια!!

Γι' αὐτὸ δῆλα τὰ λοῦσα, ή Αὐγούστα φαίνεται κατενθουσιασμένη. Τὶ καλὴ μαμάκα ποῦ ἔχει!..

Ναί, ὅλλα γιὰ φωτῆστε καὶ τὴ μαμάκα, νὰ σᾶς εἰπῇ πόσο ἔκοπίσεις καὶ τὶ ὑπέφερε ἔως νὰ γίνουν δῆλα ἔκεινα τὰ πράγματα! Ὡ, ἀν τὸ ἥξενδαν αὐτὸ τὰ μικρὰ κοριτσάκια, θάγαπούσαν πολὺ λιγώτερο τὰ λοῦσα. Κοστίζει πολὺ στὶς μητέρες καὶ στὶς μητερούλες νὰ ἔχουν τὰ παιδάκια των πάντα καλόντυμένα, καθαρὰ καὶ κομψά...

Τὸ δέντρο, τὰ παιδάκια νομίζουν διτὶ μὲνα φιλὶ ἀνταμείβεται ἡ μαμά καὶ μαμά ειδοποιεῖ καὶ ἀλλήν: Εἶνε ἡ εὐχαρίστησις ποῦ αἰσθάνεται δταν παρουσιᾶς τὸ παιδάκι τῆς καλοσυγχροισμένο, καὶ δῆλοι πιὰ τὸ χαϊδεύονταν καὶ τὸ φιλοῦν, καὶ λέγουν διτὶ εἶνε εῦμορφο σὰν ἀγγελάκι καὶ σὰν κουκλίστα!

Τέλος πάντων, πρέπει νὰ τὸ δέντρο: Δὲν εἰμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ εὐχαρίστησις χωρὶς κόπον.

(Ἐπειτα συνέχεια)

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΤΑ ΛΑΘΗ ΤΗΣ ΣΤΑΜΑΤΑΣ ΚΩΜΩΔΙΑ ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟΣ

ΣΚΗΝΗ Β'. (Συνέχεια)

ΣΤΑΜΑΤΑ.—Πολὺ καλά. Ἄμη τὸν ἄλλον κύριο;

ΚΥΡΙΟΣ ΑΓΚΑΘΑΚΗΣ.—Ποιέν γάλλον κύριο;

ΣΤΑΜΑΤΑ.—Ἡ κυρία μου εἶπε πῶς θάρχταν τώρα τώρα κάποιος γιὰ τὸ πάντα...

ΚΥΡΙΑ ΑΓΚΑΘΑΚΗ.—Ἄ, ὁ κουρδιστής! (Πρός τὸν κ. Αγκαθάκην:) Ναί, ἐπροσάλεσα ἔνα ἀπὸ τὸ Ηαρίσι. Τὸ κακόμοιρο τὸ πιάνο μας εἶνε ἔξουρδιστο

σὰν τὸ μιαλὸ χίλιων τρελῶν.—Ἀκουσε, Σταμάτα. Σὲν ἔληρη ὁ κουρδιστής,

θὰ τὸν βάλης στὸ σαλόνι καὶ θὰ τὸν πῆς γὰρ καθήση στὸ πιάνο. Ξέρει ἐκεῖνος τὶ θὰ κάμη καὶ εἶνε περιττὸ νὰ ἔνοχληθῇ ἔγω γι' αὐτὴ τὴ δουλειά. Ἐκατάλαβες;

ΣΤΑΜΑΤΑ.—Μάλιστα, κυρία, ἐκατάλαβη. ΚΥΡΙΟΣ ΑΓΚΑΘΑΚΗΣ.—Ἅ, ἀφοῦ ἐκατάλαβε—ἄν καὶ μοῦ φάνεται πῶς δὲν ἐκατάλαβε γρῦ—πάμε τώρα!

ΚΥΡΙΑ ΑΓΚΑΘΑΚΗ.—Ἐμπρός. Σταμάτα, τὸ νοῦ σου! ("Ο κύριος καὶ ἡ κυρία Αγκαθάκη ἔξερχονται).

ΣΚΗΝΗ Γ'.

ΣΤΑΜΑΤΑ, ἐπειτα ΛΙΝΑΡΑΣ

ΣΤΑΜΑΤΑ, μόνη.—"Ωχ ἀδελφέ! Μὰ δὲν ὑπορέρεται πιὰ νάκουντι κανεῖς τὰ λίδια καὶ τὰ ίδια ἀπὸ τὸ πρωτὶ δὲ τὸ βράδυ! ("Σταμάτα, ἔκαψε τὸ φητό! Σταμάτα, ἡ θρύση ἔτρεχε δῆλη τὴ νύχτα! Σταμάτα, ἔθαλες ἀλάτι στὴν κρέμα!..)

ΣΤΑΜΑΤΑ, ἐπειτα ΣΤΑΜΑΤΑ

[Καθ' ἦν στιγμὴν ἡ Σταμάτα δδηγεῖ διόστερο τὸν Διναρᾶ, δ Δομισόλ εἰσέρχεται σιγὰ-σιγὰ καὶ μὲ δειλίαν, δεξιόθεν.]—"Ἄ, νὰ ἔνας κύριος ποῦ ἔρχεται πρὸς τὰ ἔδω... Δὲν εἶνε βέβαια δὲ καλεσμένος στὸ τραπέζι! Ἡ κυρία μου εἶπε: γιατρὸς. Οἱ γιατροὶ ἔρω πῶς φοροῦν πάντα ρεδιγκότες μακριές ὡς τὰ γόνατα κ' ἔνα φουγάρο στὸ κεφάλι. Ἄλλα αὐτὸ δέν εἶνε ντυμένος σὰν καντηλανάρτης. Βάζω στοίχημα πῶς εἶνε δὲν οὐδενός γιὰ τὸ πιάνο. "Ολοι αὐτοὶ οἱ μυζικάντες, μάτια μου, εἶνε παληγανθρωπίες. Νὰ καθοῦν!

[Εἰσέρχεται δ Διναρᾶς μὲ θάρρος. Φορεῖ στολὴν τὸν αὐτοκινήτον, κακοπέττον ἀπὸ ψηφίσμα, μακρὸν ἐπανωφόρι τριμμένον καὶ λερωμένον, γκρέτρες κατασκονισμένες καὶ χονδρὸν ἀποδηματία.]

ΛΙΝΑΡΑΣ.—Τέλος πάντων! ἔδω εἰμαστεῖ! Ἐλπίζω διτὶ οἱ γονεῖς τοῦ Γιαννάκη θὰ μοῦ συγχωρήσουν τὰ χάλια τῆς στολῆς μου. Μὰ ἔκαψε τόση ζέστη καὶ τόση σκόνη· εἰ αὐτὸ τὸ δρόμο!

τὴν Σταμάτα:] "Ο Κύριος καὶ ἡ Κυρία Ἀγκαθάκη, παρακαλῶ;

ΣΤΑΜΑΤΑ.—Μάλιστα, ἔδω εἶνε... Μήπως εἰσαστε δὲ... πῶς τὸν εἶπε ἡ κυρία... ξέχασσα... Τέλος πάντων... γιὰ τὸ πιάνο;

ΛΙΝΑΡΑΣ, ἐκπλήρωτος.—Πιάνο;... Ἅ, ναί, ναί! Ο Γιαννάκης θὰ τοὺς ἔγραψε πῶς εἶμαι καὶ μουσικός. (Πρός τὴν Σταμάταν) Μάλιστα, παῖζω πιάνο.

ΣΤΑΜΑΤΑ, κατ' ίδιαν.—Καλὰ τὸ εἶπα

ἔγω πῶς αὐτὸς εἶνε! (Δυνατά;) Ορίστε ἀπὸ δῶ, κύριε. Θὰ σᾶς πάρω τὸ πιάνο;

ΣΤΑΜΑΤΑ, στρώνει τὸ τρα-

πέζι χωρίς νὰ ίδῃ τὸν Δομισόλ. —Τὸν ἔβαλα

τὶ ίδεια καὶ αὐτὴ. Ἅ, ἐνόησα. Ο κύριος καὶ ἡ κυρία Ἀγκαθάκη δὲν θὰ εἶνε ἀκόμη ἔντελῶς ἔτοιμοι, καὶ μὲ παρακαλοῦνταν νὰ τοὺς περιμένων, ποιάς τὸ πιάνο καὶ γένια μενά; ποιάς τὸς ώμηλησε γιὰ τὴν τέχνη μου καὶ γιὰ τὴν ἀξία μου, γιὰ τὴν ἔξοχότητά μου τελος; (Στάζει ἔνα πιάνο:) Πώ, πώ! ἀλλες καταδές θάχουμε πάλι.

Μπᾶ! δὲ βαρύσαι! Πώ! αὐτὸς πάρειται! Θὰ πῶ πῶς τῶσπας η γάτα. Μήπως μὲ εἶδε κανεῖς;

ΔΟΜΙΣΟΛ.—Κορίτοι μου;...

ΣΤΑΜΑΤΑ.—"Α! κάποιος εἶνε... Κύριε, σᾶς περικαλῶ, μὴν πῆγε τίποτα γιὰ τὸ ποτῆρι...

ΔΟΜΙΣΟΛ.—Μείνε ησυχη... Θὰ πῶ κ' ἔγω πῶς τῶσπας η γάτα.

ΣΤΑΜΑΤΑ.—"Ἄ, τι καλὸς κύριος ποῦ εἶσαστε, τι εὐγενής!...

ΔΟΜΙΣΟΛ.—"Εισέρχονται δ κύριος καὶ ἡ κυρία Αγκαθάκη, ἀπολογούντων ἀπὸ τὴν σταυρόν του) καλὴ ἀρχή!...

(Εἰσέρχονται δ κύριος καὶ ἡ κυρία Αγκαθάκη, ἀπολογούντων. Ο κύριος Αγκαθάκης ἔχει φρόνηση τὴν φεδιγκότα του)

ΣΤΑΜΑΤΑ.—"Ἄποδα της—Τί καλὸς νέος πιοῦ φαίνεται!...

ΚΥΡΙΑ ΑΓΚΑΘΑΚΗ, πρὸς τὸν Διναρᾶ.—Τί καλὸς νέος πιοῦ φαίνεται!...

ΚΥΡΙΟΣ ΑΓΚΑΘΑΚΗΣ, θάβων διαχνιτικώτα τὴν χερδα τοῦ Δομισόλ:—Τί μεγάλη τιμὴ ποῦ μᾶς κάμνετε, ἀγαπητέ μου Κύριε, νὰ συμμετοιχήστε τὸ πτωχιό μας γεῦμα! Μὴ στεγάστε, σᾶς παρακαλῶ. Σὰ τὸ σπίτι σας. Δὲν θὰ σᾶς κάμωμε νὰ περιμένετε οὔτε στιγμή. Ανούστε; καταπέδεστε;

ΚΥΡΙΑ ΑΓΚΑΘΑΚΗ, πρὸς τὸν Διναρᾶ της:—Τί καλὸς νέος πιοῦ φαίνεται!...

ΚΥΡΙΟΣ ΑΓΚΑΘΑΚΗΣ, θάβων διαχνιτικώτα τὴν χερδα τοῦ Δομισόλ:—Τί μεγάλη τιμὴ ποῦ μᾶς κάμνετε, μεσημέρι, καὶ νά, καθήμεθα κηόλας τὸ τραπέζι. Ορίστε, λάβετε θέσι, παρακαλῶ.

ΔΟΜΙΣΟΛ, μὲ χίλιες ώποκλισεις καὶ καιροτούρες.—Κύριε μου, Κύρια μου...

ΤΑΜΑΤΑ.—"Δὲν... δηλαδή... ξέρω κ' ἔγω... Μὰ δὲν ἔχω λόγους γιὰ σᾶς εύ-

χαριστήσω!.. Μεγάλη τιμὴ γιὰ μένα!..

ΣΤΑΜΑΤΑ.—Μεγάλη τιμὴ! καλὲ τὶ λέτε; Σᾶς φαίνεται πῶς τὰ φέντε μου τρέψαντας κάθε μέρα μὲ ἀνθρώπους σὰν καλόγειρας; "Α μπᾶ! Μόνο οἱ Αναστασιάδηδες μᾶς ἔρχουνται κάπου-κάπου, ἔνας παλτο-καπνύμπορος ἔκει μὲ τὴν γυναικά του. Καὶ νὰ ιδήτε κιόλα που γι' ἀγάπη τους μὲ μαλλώνους... Πηγαί

ΔΙΑ ΝΑ ΓΙΝΗ ΑΝΟΡΟΝΟΣ

(ΡΟΣΣΙΚΟΝ ΜΥΟΙΣΤΟΡΗΜΑ, ΥΠΟ Β. ΝΙΕΜΕΡΟΒΙΤΣ-ΔΑΝΤΣΕΝΚΟ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. (Συνέχεια)

Καταντράπηκα κ' ἐστηκώθηκα γρήγορα-γρήγορα. Ο στρατιώτης ἔχαμογελούσσε.

— Κοιμήθηκες καλά ; μὲριτησε.

— Ναι, ἀλλὰ σύ ;

— Ἐγὼ είμαι συνειθισμένος καὶ δὲν θὰ πάθω τίποτε. Σὺ δέρως, ἀσυνειθιστος, εἶδα ὅτι θὰ ἐπάγωνες. Σκυλόκαιρος, πραγματικῶς !

Είχα μαζί μου τοσού καὶ τὸν ἐπροσκάλεσα γὰ τὸ πιοῦμε μαζί.

— Σ'έγκαριστῶ πάρα πολύ, μοι εἴπε μὲ ἀλληνὴν εὐγκάριστην! ἐτὸ σπίτι θμουσιν συνειθισμένος νὰ πίνω, ἀλλὰ ἐδῶ είναι σπάνιο.

— Εντοι ἔγιναμε φίλοι. Ποτέ μου δὲν ἔγνωρισα ἀγαθώτερον ἄγνωρωπον. Ἐλάττερες τὰ παιδιά. Οταν ἔφθάνωμε σὲ κανένα χωρίς, ἔμάζευε γύρφω τὰ μικρὰ καὶ τοὺς ἔκαμψε ἔνα σωρὸ περιποιήσεις.

— Ποῦ τὰ ξετρυπώνεις; τὸν ἔρωτοῦσα.

— Ψόχων, ἵτις αὐλές. Οι γονεῖς των φεύγουν ἀπὸ τὸ φόβο τους καὶ τὰ ἔγκατατείπουν. Ἐμεῖς δέρως δὲν κάνει γὰ τάφτωμε τὰ κακόμοιρα νὰ πεθάνουν τῆς πείνας.

Μία μέρα τὸν εἶδα νὰ κρατῇ ἵτην ἀγκαλιά του ἔνα μωρό. Ποιὸς δέρει ποῦ τὸ ἀνεκάλυψε! Τοῦ ἔδωσε γάλα, καὶ ἀμα τὸ μωρὸ ἀπεκοινήθη ὁ στρατιώτης ἐστάθη ἀκίνητος, ἔξακολουθῶν γὰ τὸ κρατῆ. Τὸ πρόσωπόν του ἔξεφαλεν ἔκπληξην ἀφελῆ καὶ εἰδυμηνῆ.

— Σατανικὴ ἐφεύρεταις αὐτὸς ὁ πόλεμος! μοῦ ἔλεγε. Ἐγώ ὁ ἴδιος μπορεὶ γὰ τοῦ σιότωσα τὸν πατέρα του, καὶ τώρα, νά το, κοιμᾶται ἵτην ἀγκαλιά μου. Δὲν καταλαβαίνω γρῦ. Μπορῶ νὰ τὸ μισήσω... Καὶ δέρως ἄμα μεγαλώσῃ, μπορεῖ νὰ σκοτώσῃ τὸ γνιό μου! Αὐτὸς εἶναι ὁ πόλεμος!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'. Σκυλοκανγάς.

Οὐδέποτε δὲ Σάσας ἐφαντάζετο ὅτι τὸ ταξεδεῖ μὲ τὸν θεῖον του θὰ ἡτο τόσον εὐχάριστον. Τὸ μόνον πράγμα ποῦ τὸν ἐνώχλουσσεν ἀκόμη, ἡτον ἡ παρουσία του Βάσκα καὶ ἡ εὐωνία τὴν ὅποιαν ἔδειγνεν ὁ θεῖος πρὸς τὸ πρόστυχον ἐκείνον χωριατόπαιδο. Μίαν στιγμήν μάλιστα, ποῦ εὑρίσκοντο μόνου, δὲ Σάσας ἡρώτησε:

— Δὲν μπορῶ νὰ ἔννοησω, θεῖ μου, τὶ τοῦ βρίσκεται αὐτοῦ τοῦ Βάσκα;

— Θὰ ἔννοησῃς λίσας σὲ λίγο, ἀπεκρίθη ὁ θεῖος μειδῶν παραδέξως, διτὶ δὲ Βάσκας δέξεις πολὺ περισσότερο ἀρ'

δισον νομίζεις. Είμαι βέβαιος διτὶ ἀν σας

συμβῆ κάτι τι, σὺ δὲν θὰ μπορέσεις νὰ τὰ βγάλης πέρα χωρὶς τὴν βοήθεια τοῦ Βάσκα.

— Εν τούτοις, ως διὰ νάποδειξή ὅτι τὰ πάντα συνειθίζει κανές, δὲ Κολοδός δὲν ἐκλαγει πλέον, ἔτρωγε καλά, ἔκοματο καλλίτερα καὶ ἀντήλασσεν δλήγας λέξεις μὲ τὸν σύντροφον τῆς φυλακῆς του:

— Θὰ ἔξακολουθήσῃ ἀκόμη πολὺ αὐτὴ ἡ ιστορία;

— Εσύ δὲν εἶσαι ἀσχημα. Ο ἀρέντης σου ἔρχεται καὶ σὲ βλέπει, σοῦ φέργει καὶ τρέψ...

— Ο δικός σου;

— Μοῦδωσε κ' ἔφαγα πρὶν ζεινή σουμε. Ἐπειτα μ' ἔξέχασε. Πρέπει νὰ περιμένων γηστικὸς δῶς τὸ βράδυ.

Ο Κολοδός ήτο ἔξηπλωμένος φαρδύς-πλατύς, καὶ ἔσκηπτε περιμένων τὸν μπον:

— Τί καλὰ ποῦ θὰ ἔμουν τώρα ἐτὸ σπίτι... Θὰ ἔπαιζα ἵτην αὐλή καὶ θὰ πολεμούσα νὰ πιάσω τὴν ούρα μου...

— Κολοδό! εἶ, ἀκόμα κοιμᾶσαι;

Τὸ τραϊνὸν εἶχε σταματήσῃ καὶ δὲ Σάσας παρουσιάσθη ἔμπρός εἰς τὰ κάγγελα.

— Τί ἄλλο γὰ κάμω δταν μὲ φυλακῆτε σὰν κατάδικο; ἔγανγισεν δὲ Κολοδός δυσηρηστημένος.

— "Ε, δημονή καὶ ἀπόψε, καὶ ἔπειτα θά πάρωμε ἀμάρτι...

— "Τυμονή! ἔνας λόγος εἶναι... Μὰ γιὰ ἐλάτε σας ἵτην θέσι μου...

— "Άλλ' δὲ Σάσας εἶχεν ἀπομαργύθη.

Μετ' ὀλίγον τὴν ωραίαν ἔξοχην διέδειχθη ἔρημια. Ἐδῶθεν κ' ἔκεινης τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἔξετείνοντο στέπωπαι ἀμάρδεις, καὶ μόνον μακράν σείσθησεν τὸν πολύτην τὰς χαρακτηριστικὰς σηκηγάδες τοῦ δρόμου, — τῆς πολεως, τοῦ χωρίου καὶ τῆς ἔρημης. Ποιας σκηνᾶς; Αὐτὸς δὲν πέπειται ἐδῶσα τὸ ίδιον θέμα, μὲ τὸ δούον οἱ ἐρασιτέχναι μας ἔκαμψαν θαύματα. Ο φακός τῆς μηχανῆς σας πρόκειται νάστοτωπώηση τῆς περιπολίας ἀπὸ τὰς χαρακτηριστικὰς σηκηγάδες τοῦ δρόμου, — τῆς πολεως, τοῦ χωρίου καὶ τῆς ἔρημης. Ποιας σκηνᾶς; Αὐτὸς δὲν πέπειται ἐδῶσα τὸ ίδιον θέμα, μὲ τὸ δούον οἱ ἐρασιτέχναι μας ούσια τῶν θεατρών της παρασκευῆς μας.., Φαίνεται δὲν εἰς τὸν κατόλισθον τόπον πολλοὶ καὶ καλοὶ οἱ ἐρασιτέχναι μας καλλιτέχναι φωτογράφοι. Υπάρχουν ἀκόμη οἱ επιστολής Διαγωνισμούς!

— Μὴν τὰ γάνετε γιατὶ δὲν εἶναι τίποτε ἔκτακτο, τῷ εἶπε τὸ λαγωνικὸν μὲ εύγένειαν!

— Δὲν σᾶς ἔχει τὸν πολύτην τῶν νέων του γνωρίμων, δὲ Κολοδός μας ἔκαμψε γὰ εἰσέλθη εἰς τὸν αὐλή...

— "Ετοι εἶ; πόσον πλουτίζεται τὸ πνεῦμα μὲ τὰ ταξεδία! ἀγέκραξεν δὲ Κολοδός. Άμη τι εἶναι ποῦ ἔχει ἀπὸ πίσω του;

— Είναι ἡ ούρα του. Συνήθως τὴν ἔχει κατεβασμένη καὶ σαρώνει μ' αὐτὴ κάτω ἀπὸ τὸ κεφάλι του.

— Πῶς θὰ μπορέσῃς γὰ ὑποφέρης δὲ, τὶ σὲ περιμένει! ἐσυλλογίζετο μὲ ἀνησυχίαν κυττάζω τὸ κοιμώμενον παιδίον.

— Εταξίδευσαν δληγή τὴν γύνα. Τὸ πρώτο τὸ τραϊνὸν ἐσταμάτησεν εἰς ἔνα σταθμὸν περικυκλωμένον ἀπὸ γηραιάς γηραιάς.

— Μήπως ἀγήκει εἰς τὴν οίνογένειαν τῶν ιδιώνων αὐτὸς τὸ πουλί;

— Δὲν ξέρω νὰ σᾶς π'... Καυχάταις τὸν πολύτην τὴν ούρα;

— Ναι, καρμάτα φορά... Άλλας ἔξερεται, μᾶς κτυπούντων δταν κάνωμε τέτοια ἀστελάτης, καὶ δὲν εἶναι καθόλου εὐχάριστο.

— Εδῶ ἀπειδίσθησαν τῆς γραμμῆς μας. Ο Σάσας ήτο ἔξηντλημένος. Ο Αλεξῆς Λούσθοιτες τοῦ διασταθμού εἶδεν εἰς τὸν πολύτην τὸν Σταθμάρχην, οἱ τοπικοὶ περιπολοφοί, μάλιστας τὸν πολύτην τὸν Σταθμάρχην, πολλοὶ μερικάς ἀπὸ προγονούμενος μας Διαγωνισμούς.

— Οι εἶδαν τὸν πολύτην τὸν Σταθμάρχην, οἱ τοπικοὶ περιπολοφοί, μάλιστας τὸν πολύτην τὸν Σταθμάρχην, πολλοὶ μερικάς ἀπὸ προγονούμενος μας Διαγωνισμούς.

— Δὲν εἶδαν τὸν πολύτην τὸν Σταθμάρχην, οἱ τοπικοὶ περιπολοφοί, μάλιστας τὸν πολύτην τὸν Σταθμάρχην, πολλοὶ μερικάς ἀπὸ προγονούμενος μας Διαγωνισμούς.

— Δὲν εἶδαν τὸν πολύτην τὸν Σταθμάρχην, οἱ τοπικοὶ περιπολοφοί, μάλιστας τὸν πολύτην τὸν Σταθμάρχην, πολλοὶ μερικάς ἀπὸ προγονούμενος μας Διαγωνισμούς.

— Δὲν εἶδαν τὸν πολύτην τὸν Σταθμάρχην, οἱ τοπικοὶ περιπολοφοί, μάλιστας τὸν πολύτην τὸν Σταθμάρχην, πολλοὶ μερικάς ἀπὸ προγονούμενος μας Διαγωνισμούς.

— Δὲν εἶδαν τὸν πολύτην τὸν Σταθμάρχην, οἱ τοπικοὶ περιπολοφοί, μάλιστας τὸν πολύτην τὸν Σταθμάρχην, πολλοὶ μερικάς ἀπὸ προγονούμενος μας Διαγωνισμούς.

— Δὲν εἶδαν τὸν πολύτην τὸν Σταθμάρχην, οἱ τοπικοὶ περιπολοφοί, μάλιστας τὸν πολύτην τὸν Σταθμάρχην, πολλοὶ μερικάς ἀπὸ προγονούμενος μας Διαγωνισμούς.

— Δὲν εἶδαν τὸν πολύτην τὸν Σταθμάρχην, οἱ τοπικοὶ περιπολοφοί, μάλιστας τὸν πολύτην τὸν Σταθμάρχην, πολλοὶ μερικάς ἀπὸ προγονούμενος μας Διαγωνισμούς.

— Δὲν εἶδαν τὸν πολύτην τὸν Σταθμάρχην, οἱ τοπικοὶ περιπολοφοί, μάλιστας τὸν πολύτην τὸν Σταθμάρχην, πολλοὶ μερικάς ἀπὸ προγονούμενος μας Διαγωνισμούς.

— Δὲν εἶδαν τὸν πολύτην τὸν Σταθμάρχην, οἱ τοπικοὶ περιπολοφοί, μάλιστας τὸν πολύτην τὸν Σταθμάρχην, πολλοὶ μερικάς ἀπὸ προγονούμενος μας Διαγωνισμούς.

— Δὲν εἶδαν τὸν πολύτην τὸν Σταθμάρχην, οἱ τοπικοὶ περιπολοφοί, μάλιστας τὸν πολύτην τὸν Σταθμάρχην, πολλοὶ μερικάς ἀπὸ προγονούμενος μας Διαγωνισμούς.

— Δὲν εἶδαν τὸν

